

FOTO: TOPPX2

En anden slags ubekvemt sandhed

Havaborren er koralrevets rovfisk, og en drastisk nedgang i bestandene vil påvirke havmiljøet på revet.

I slutningen af februar mødtes omkring 100 personer på statsuniversitetet på øen Palawan i Filippinerne. Personerne repræsenterede regering, handelsfolk samt fiskere fra ikke mindre end 12 byer på Palawan. Temaet for mødet var: hvordan man kan sikre en bæredygtig forvaltning af områdets fiskeri?

Palawan leverer omkring 60 procent af alle fisk fanget i Filippinerne, og det tæller også størstedelen af de koralbars og havaborrer, der sælges som levende fisk til fiskerestauranter i regionen. Disse populære spise fisk er gennem en årrække blandt andet blevet fisket med midler som cyanid, der bedøver fiskene – for de skal jo sælges levende – men som også ødelægger koralrevene. Fiskeriet har også koncentreret sig om områder, hvor man ved, at de voksne fisk samles i stort antal, nemlig på gydebanksene, og har dermed forhindret naturlig reproduktion. At et sådant fiskeri ikke kan fortsætte, burde være klart for enhver, men indtil nu er der ikke formuleret nogen form for regulering på området.

I dag består størstedelen af fangsten af unge og umodne fisk, og man forudsiger et kollaps af dette fiskeri inden for de næste ti år – hvis der altså ikke sker noget snart.

Var tilslutningen til mødet på Palawan en erkendelse af disse dystre udsigter? Mere end

100.000 mennesker er afhængige af dette fiskeri, og noget må gøres. Man kan ikke fortsætte med at tage koralbars og havaborre i de overfiskede farvande, så hvis fiskeriet skal reduceres, så skal man måske begynde at arbejde med mulighederne for fiskefarme.

Erfaringer fra Danmark har vist, at diskussioner om kvoter og fiskeriforbud er temaer, der kan sætte sindene i kog. Alle ved egentlig godt, at der skal gøres noget, men ligesom med klimaet, så er det en ubekvemt sandhed, som det tager tid at erkende – både offentligt og for sig selv. Under mødet i Palawan var der også højlydte diskussioner, og nogle deltagere faldt tilbage i den gamle rille og begyndte at diskutere – sådan som man altid har gjort – hvordan man mest effektivt kan hive flere fisk ud af havet. Det fik Viceguvernøren – der deltog aktivt i hele mødet – til at rejse sig og udsende en reprimande til deltagerne. Det her handlede om at redde bestandene og nedsætte fangsten af de sårbare arter – og hvis deltagerne ikke tog det alvorligt, så ville han personligt sørge for, at al udskibning af levende revfisk blev indstillet med øjeblikkelig virkning. Det hjalp.

Inden dagen var omme, var alle deltagere blevet enige – sådan mere eller mindre frivilligt – om, at der skulle indføres kvoter på området.

Dagens officielle tal på et fiskeri på omkring 700 tons levende revfisk skal allerede i år nedsættes til 500 tons. I 2010 hedder tallet 300 tons og året efter 140 tons. I følge WWFs ekspert på området, Geoffrey Muldoon, så bør det være et bæredygtigt niveau, men han erkender, at det er svært at være sikker.

Geoffrey mener nemlig, at den reelle fangst i dag faktisk er langt højere end de 700 tons. Enorme mængder revfisk smugles nemlig over grænsen til Malaysia. Det vurderes, at omkring 90 procent af de fisk, der enten konsumeres eller sælges videre som 'malaysiske fisk' oprindeligt stammer fra Filippinerne. Så kvoter er ikke alt, der skal også passes på ressourcen gennem patruljering på vandet.

Og så er det også afgørende, at de folk, der handler med fisk involveres. Det blev de også under mødet på Palawan. De to mest dominerende handelsfirmaer deltog aktivt, og mod slutningen af mødet fremlagde de deres fulde støtte til arbejdet for bæredygtige løsninger. En alliance af interessenter blev derefter nedsat, og de skal nu arbejde på formuleringen af blandt andet et sæt regler og reguleringer på området. Herfra siger vi til lykke – og afventer spændt deres udspil.

WWF Verdensnaturfonden er en selvstændig dansk organisation i WWF-netværket, som arbejder verden over for at bevare natur og miljø – og for menneskers ret til et værdigt liv i et sundt miljø.

Havet er med sin mangfoldige natur og enestående arter en vigtig prioritet i WWF Verdensnaturfondens arbejde.

Læs mere om WWF's arbejde på: www.wwf.dk

for a living planet®

LENE TOPP

Lene Topp er kulturgeograf og har siden 1999 arbejdet for WWF Verdensnaturfonden, specielt med projekter i Sydøstasien. Lene bliver gennem sit arbejde konfronteret med en bred vifte af marine miljøproblematikker. Siden 2002 har hun boet på Borneo sammen med sin mand Claus. De er begge aktive dykkere og undervandsfotografer.

FOTO: TOPPX2